

Χρύσα Καραμήτρου

Με αφορμή μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας πλήθος συνειρμών και θεμάτων προς συζήτηση μπορεί να ανακύπτουν σχετικά με το ποιοι και γιατί διαδηλώνουν ...

Την Κυριακή 4 του Μάρτη, λοιπόν, πραγματοποιήθηκε μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα Προπύλαια και πορεία προς τη Βουλή. Όχι τόσο δυναμική, όσο θα επιθυμούσαν οι διοργανωτές της και ίσως γι' αυτό να πέρασε στα ψιλά! Χριστιανικά Σωματεία, Θεολόγοι μαζί με την Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδας, το ένα «σκέλος» διαμαρτυρίας, κατά των νέων βιβλίων των Θρησκευτικών: «Αποσύρετε ευθύς τα βιβλία της ντροπής», «Έξω η παναίρεση του οικουμενισμού από τα σχολεία» και «Έξω η πανθηρσκεία από τα σχολεία» ήταν κάποια από τα συνθήματα που ακούστηκαν ή αναγράφονταν στα ταμπλό διαμαρτυρίας.

Σταχυολογώντας από το ψήφισμα της συγκέντρωσής τους: Ως ορθόδοξοι Χριστιανοί εκφράζουν τη σθεναρή αντίθεσή τους στην ύπουλη (!) και μεθοδευμένη αλλοίωση της πίστης των παιδιών τους μέσα από την επιβολή των νέων, αλλόκοτων (!) πολυθηρσκειακών προγραμμάτων και βιβλίων των Θρησκευτικών, που με αντορθόδοξο τρόπο επιβάλλουν το πολυθηρσκειακό συνονθύλευμα στα ορθόδοξα παιδιά τους! Κατά τη γνώμη τους, ο στόχος είναι να «εμβολιαστούν» και να δηλητηριαστούν πνευματικά τα παιδιά τους τόσο με τον θρησκευτικό συγκρητισμό και τον πολυθηρσκειακό πολτό, όσο και με την ελλειμματική διδασκαλία της ορθόδοξης πίστης. Απαιτούν ως «Έλληνες γονείς» να επιλέγουν (!) τον θρησκευτικό προσανατολισμό και την πίστη των τέκνων τους και να έχουν την πρώτη και κύρια ευθύνη (!) ως κηδεμόνες για την πνευματική τους καλλιέργεια! Καταλήγοντας, δηλώνουν ότι τα νέα βιβλία πρέπει να αποσυρθούν, γιατί αλλάζουν εκ βάθρων την ορθόδοξη χριστιανική πίστη, προξενούν ανεπανόρθωτη και επικίνδυνη θρησκευτική σύγχυση και οδηγούν στην πανθηρσκεία, στον αγνωστικισμό και ενδεχομένως στην αθεΐα!

Ως προς την εκπαιδευτική διάσταση του θέματος, απλώς ένα σχόλιο! Αρκεί να ξεφυλλίσει κανείς τα νέα βιβλία των Θρησκευτικών, για να διαπιστώσει ότι δεν είναι θρησκευολογικού τύπου! Το περιεχόμενό τους είναι ομολογιακό και κατηχητικό με στοιχεία περί άλλων θρησκειών, κάτι που υποστηρίζουν και οι ίδιοι οι συντάκτες τους (θεολόγοι): *«Τα νέα Αναλυτικά Προγράμματα των Θρησκευτικών σχεδιάστηκαν, για να γνωρίζουν οι μαθητές και οι μαθήτριες σε εύρος και βάθος κυρίως την ορθόδοξη πίστη και κληρονομιά αλλά και -σε ένα βαθμό- πτυχές της πίστης και της παράδοσης και των άλλων θρησκειών του κόσμου»*. Είναι άξιο απορίας, λοιπόν, περί τίνος κόπτονται οι ρασοφόροι διαδηλωτές και οι πολύτεκνοι θιασώτες τους! Αφού είναι ολοφάνερο ότι πιο ασφυκτικός αυτός ο εναγκαλισμός Εκκλησίας και Εκπαίδευσης δεν γίνεται! Όποια πέτρα και να σηκώσεις στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα την Εκκλησία βρίσκεις από κάτω! Προσευχές, αγιασμοί, εκκλησιασμοί, θρησκευτικές εικόνες στις σχολικές αίθουσες, παρεμβάσεις της εκκλησιαστικής Ιεραρχίας στα αναλυτικά προγράμματα και τα βιβλία, το Υπουργείο Παιδείας που είναι και Θρησκευμάτων! Γιατί τους ενοχλούν ακόμη και αυτές οι ισχνές αναφορές σε άλλες θρησκείες; Γιατί απαιτούν, προβάλλοντας πάντα μια ιδιοκτησιακή λογική για το εκπαιδευτικό σύστημα, και ασκούν πιέσεις σε υπερσυντηρητική κατεύθυνση;

Οι απαντήσεις πρέπει να αναζητηθούν στο κοινωνικοπολιτικό πεδίο, καθώς το ζήτημα δεν είναι «αποστειρωμένα» εκπαιδευτικό. Κι αυτό αποδεικνύεται ακόμη περισσότερο από την παρουσία σ' αυτή τη διαδήλωση του άλλου διαμαρτυρόμενου «σκέλους». Όταν βλέπεις, λοιπόν, την κοινοβουλευτική ομάδα της Χρυσής Αυγής και δεκάδες στελέχη της να πρωτοστατούν σε μια τέτοια συγκέντρωση (εκπαιδευτικού χαρακτήρα...), αν ενεργοποιηθούν εγκαίρως τα δημοκρατικά σου αντανακλαστικά, τότε έχει καλώς! Μπορείς εύκολα να καταλάβεις ... τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι ... όταν μάλιστα δηλώνει: «Η απόπειρα αποχριστιανοποίησης, εξισλαμισμού και ισοπέδωσης της ελληνικής κοινωνίας δεν θα περάσει. Η Χρυσή Αυγή θα αγωνιστεί για τη διάσωση της Ορθοδοξίας που βάλλεται από τους ανθέλληνες της κυβέρνησης». Έτσι, λοιπόν, μια διαδήλωση για «κάποια βιβλία» φαίνεται να είναι ουσιαστικά άλλη μια «μάχη» για ιδεολογική επικυριαρχία στην ελληνική κοινωνία. Κι όσο αναιμική και ανάξια λόγου μοιάζει να φαίνεται κάποιες φορές η παρέμβασή τους, ωστόσο ακόμη και τότε είναι επικίνδυνη! Γιατί είτε έτσι είτε αλλιώς μας κουνάνε το δάχτυλο, υπενθυμίζοντάς μας ότι αντισυστημικοί είναι μόνο στα λόγια! Συμπέρασμα; Σύμφωνα με μελέτες είναι πιθανό να υφίσταται ακόμη και πολιτειακό πρόβλημα και όχι απλώς κάποια γραφική και ελεγχόμενη ακροδεξιά ή φασιστική κουλτούρα στους κόλπους της ελληνικής κοινωνίας!

Η Χρυσή Αυγή (οι υμνητές του δωδεκάθεου, οι λάτρεις των παγανιστικών θρησκειών) σε ρόλο «Αγίας Προστάτιδας της Ορθοδοξίας»! Αυτοί προσφέρθηκαν και οι άνθρωποι «της αγάπης του θεού» (!) ευχαρίστως το αποδέχτηκαν. Κι έτσι συναθροίζονται και συναγελάζονται χρόνια τώρα όλοι αυτοί ως «ιδεολογικοί συγγενείς» ή ως μια μεγάλη «ιδεολογική παρέα»! Ο έρωτας και ο βήχας δεν κρύβονται! Το 'να χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο! Κράτος και παρακράτος, εκκλησιαστικοί και παραεκκλησιαστικοί κύκλοι, ακροδεξιόι, φασίστες, νεοναζί, όλοι μαζί, ένα μαγαζί, αυτό που πουλάει το (πιο παραισθησιογόνο κι από τα παραισθησιογόνα) παραμύθι με τίτλους «ένα έθνος, μία θρησκεία, μία ιστορία» ή «Ελλάς, Ελλήνων, χριστιανών» ή «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια»!

Ο ακραίος εθνικιστικός, εκκλησιαστικός λόγος με ακροδεξιές τάσεις είχε γίνει της μόδας επί Χριστόδουλου. Και μετά τους «λόγους» ακολούθησαν και οι «πράξεις»! Πώς να ξεχαστεί η «αγαστή συνεργασία» του Πειραιώς Σεραφείμ κι όλων αυτών, το 2012, έξω από το Θέατρο «Χυτήριο» και τις επιθέσεις στο «Corpus Christi»; Να και οι «γιορτές μίσους» και λίγο από Γράμμο - Βίτσι με τον Κονίτση Ανδρέα και «τα καλά παιδιά με τις μαύρες μπλούζες, τα αγωνιστικά»! Ορίστε και οι δηλώσεις του Καλαβρύτων Αμβρόσιου για τη Χρυσή Αυγή, «τη γλυκιά ελπίδα για τον απελπισμένο πολίτη». Να και τα συν-λαλητήρια με παρεμφερή «ατζέντα διεκδικήσεων» κάθε φορά, άλλοτε η Μακεδονία, άλλοτε η Ορθοδοξία, άλλοτε τα αναλυτικά προγράμματα και τα σχολικά βιβλία! Ιδού και ο Άνθιμος να φωτογραφίζεται σε «όμορφο» κλίμα με έναν υπόδικο αρχηγό κόμματος (ως αρχηγό εγκληματικής οργάνωσης)! Μακρύς ο κατάλογος! Κι αυτές, προφανώς, είναι φανερές συνεργασίες! Υπάρχουν, όμως, και κάποιες «κρυφές» δράσεις (βεβηλώσεις αντιφασιστικών μνημείων, επιθέσεις σε κοινωνικούς χώρους, επιθέσεις σε στέγες μεταναστών, δράσεις ταγμάτων εφόδου), που οι απαρχές τους βρίσκονται στον δαιδαλώδη λαβύρινθο των υπόγειων διασυνδέσεων (ποιοι με ποιους και εναντίον ποιων), στα καταχθόνια ακροδεξιά, ναζιστικά λαγούμια. Από κάτι τέτοια λαγούμια - συγκοινωνούντα δοχεία ξεπηδούν για παράδειγμα εξτρεμιστικά, εγκληματικά ναζιστικά μορφώματα τύπου Combat 18 / Ανένταχτων Μαιάνδρων Εθνικιστών (εξίσου πρώην δαπιτών ή και νυν χρυσαυγιτών).

Μιλώντας για την Εκκλησία της Ελλάδος, ταιριάζει απόλυτα το «Μετάνοια, προσευχή και ψήφο στη Χρυσή Αυγή»! Υπάρχουν, βεβαίως, και οι Μητροπολίτες που διαχωρίζουν τη θέση τους, αλλά οι περισσότεροι δεν το κάνουν με ευθύ, δυναμικό και ξεκάθαρο τρόπο. Επιπλέον, η Εκκλησία τηρεί στάση ουδετερότητας, δεν παίρνει επίσημη θέση ενάντια στη Χρυσή Αυγή και αποστασιοποιείται -τηρώντας «ίσες αποστάσεις»! Ακόμη και μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα αρκέστηκε να «καταδικάσει τη βία από όπου κι αν προέρχεται»!

Μέρες που είναι δύσκολες για τον λαό, τη νεολαία, τον κόσμο της εργασίας και της ανεργίας, οι

Χρυσουγίτες και οι ομοϊδεάτες τους τρίβουν τα χέρια τους και δίνουν παντού το παρών! Στην ΕΕ της ανόδου της ακροδεξιάς, στην ΕΕ - άντρο των νεοναζιστικών και φασιστικών μορφωμάτων, στην πραγματικότητα, νοιώθουν σαν στο σπίτι τους! Τα αυτιά των θρησκευόμενων -και όχι μόνο- χαϊδεύουν ακροδεξιά, φασιστικά μορφώματα και αλλού στην ευρύτερη «ιδεολογική παρέα» της ΕΕ. Ο αρχηγός της Λέγκας, Ματέο Σαλβίνι, σε προεκλογική του ομιλία χρησιμοποίησε πολλές φορές τη φράση «οι έσχατοι έσονται πρώτοι» από το «Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο», ξεπερνώντας και τον ίδιο τον ... Θεό! Όχι, λοιπόν, πρώτοι στη βασιλεία των ουρανών και τη μεταθανάτια ζωή, αλλά και εδώ στη γη και εν ζωή! Με αυτήν την ολίγον παρερμηνευμένη παραβολή απευθυνόταν σε κάθε απελπισμένο, παραγκωνισμένο, αποκλεισμένο πολίτη, που πλήττεται από τις αντιλαϊκές πολιτικές των τελευταίων χρόνων στην Ιταλία. Και με ένα ροζάριο προσευχών ανά χείρας (για τις απαραίτητες φωτογραφίες ...) έτοιμος ο νέος ηγέτης για τα πογκρόμ της νέας ακροδεξιάς εποχής!

Ταιριάζει εδώ η δήλωση του Φθιώτιδος Νικόλαου: «Το κόμμα του κ. Νίκου Μιχαλολιάκου φαίνεται ότι ικανοποιεί ένα μεγάλο μέρος ταλαιπωρημένων πολιτών που αγωνιούν. Ο κόσμος αναζητεί ασφάλεια, κοινωνική γαλήνη, πρόοδο και αξιοκρατία». Σε συνθήκες ακραίας καπιταλιστικής κρίσης, την ώρα που η ανεργία, η εξαθλίωση, η φτώχεια και η απελπισία καλπάζουν και όταν η απογοήτευση δίνει τον τόνο, οι δυνάμεις της αντίδρασης, σε όποιο σημείο του (ακρο)δεξιού τόξου κι αν βρίσκονται, επιθυμούν διακαώς την ιδεολογική πρωτοκαθεδρία και τη χειραγώγηση τόσο της νέας γενιάς, όσο και συνολικά του κόσμου της εργασίας. Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και η Εκκλησία ως Κράτος αλλά και όλα τα παρακλάδια της ως «βαθύ Κράτος», που δεν διστάζουν να συμμαχήσουν σε κάποιες περιπτώσεις με ακραίες ομάδες τύπου Χ.Α., και προσδοκούν να δρέψουν καρπούς στο παιχνίδι της εξουσίας, προσελκύνοντας τους «έσχατους», τον κόσμο σε κοινωνική και πολιτική σύγχυση και αμηχανία.

Όλα τα μέτωπα είναι ανοιχτά! Ο αγώνας ενάντια στον εκφασισμό της ελληνικής κοινωνίας πρέπει να είναι διαρκής, πολυεπίπεδος, και καθημερινός, στις γειτονιές, στους χώρους εργασίας, στα σχολεία. Η θρησκεία είναι το ιδεολογικό άρωμα ενός κόσμου που βρωμάει και πραγματικά χρειάζεται μπόλικο από δαύτο! Η θρησκεία καλλιεργεί μια στρεβλή αντίληψη για τον κόσμο, αλλά και τη μοιρολατρία και την κοινωνική υποταγή. Μέσα σε ένα γενικότερο κλίμα μυστικισμού, ανορθολογισμού και εκφασισμού, ο ρόλος των εκπαιδευτικών είναι ιδιαίτερα κρίσιμος στη δημιουργία κριτικών και δημοκρατικών συνειδησεων και προσωπικοτήτων. Η θρησκευτική διδασκαλία στα σχολεία προφανώς δεν βοηθάει προς αυτήν την κατεύθυνση, δηλαδή στην πνευματική χειραφέτηση των νέων ανθρώπων. Όπως, εξάλλου, και οι ακροδεξιές ομάδες και τα ναζιστικά μορφώματα δεν προσβλέπουν στην κοινωνική χειραφέτηση του κόσμου της εργασίας από την εξουσία του κεφαλαίου. Θρησκεία και φασισμός αποτέλεσαν ιστορικά τα «δεκανίκια» του καπιταλισμού ή τους πολιιορκητικούς κριούς σε δύσκολες εποχές, ενάντια στους αγώνες του κόσμου της εργασίας.

Τον νου μας στα παιδιά μας! Για να μην νιώσουν ότι είναι «οι έσχατοι» και οι «έσχατες» αυτής της κοινωνίας που θα γίνουν «πρώτοι» και «πρώτες», αν ασπαστούν ό,τι πιο σκοτεινό και μισάνθρωπο έχει να επιδείξει η ανθρώπινη ιστορία. Για να ξέρουν ότι το «άιντε θύμα, άιντε ψώνιο, άιντε σύμβολο αιώνιο, αν ξυπνήσεις μονομιάς θα 'ρθει ανάποδα ο ντουνιάς» δεν το έχει πει αυτή η χρυσουγίτικη καρικατούρα, που χαιρετά ναζιστικά στα μπουζούκια, αλλά ο μεγάλος Βάρναλης για τους κόκκινους αγώνες των λαών.

Οι εκπαιδευτικοί δεν πρέπει να αφήνουμε κενά στη διδασκαλία μας, γιατί τότε κάποιοι άλλοι θα έρθουν να τα εκμεταλλευτούν γεμίζοντας το μυαλό των παιδιών με το δηλητήριό τους. Όταν «συν-λαλούν» φανατικοί υπερορθόδοξοι πιασμένοι χέρι-χέρι με ακροδεξιούς και νεοναζιστές σε συλλαλητήρια για τη σχολική γνώση, οφείλουμε να αντιδρούμε και να τους καταδικάζουμε. Να καταδικάζουμε λογικές προσηλυτισμού, απαγορεύσεων, σκοταδισμού. Να διδάσκουμε στα παιδιά τον αλληλοσεβασμό, την αλληλεγγύη, την εναντίωση στον ρατσισμό και τον φασισμό. Να προτάσσουμε την πίστη στις συλλογικότητες και τους αγώνες για κοινωνική δικαιοσύνη. Να ενθαρρύνουμε τα παιδιά καλλιεργώντας τους την πεποίθηση ότι μπορούν ενεργητικά να αλλάζουν τον κόσμο!

Και ως απάντηση σε αυτούς που θέλουν ... περισσότερη θρησκεία, ανορθολογισμό και κοινωνική υποταγή, για να μπουκώσουν τα μυαλά των παιδιών, ας δώσουμε ως απάντηση ... περισσότερο Βάρναλη, παραθέτοντας μερικούς ακόμη στίχους από το ολόδικό μας ποίημά του «Η Μπαλάντα του κυρ Μέντιου»:

[...]

Κι ο παπάς με την κοιλιά του

μ' έπαιρνε για τη δουλειά του

και μου μίλαε κουνιστός:

-Σε καβάλησε ο Χριστός!

Δούλευε για να στουμπώσει

όλ' η Χώρα κ' οι Καμπόσοι.

Μη ρωτάς το πώς και τι,

να ζητάς την αρετή!

-Δε βαστάω! Θα πέσω κάτου!

-Ντράπου! Τις προγόνοι ντράπου!

-Αντραλίζομαι! ... Πεινώ! ...

Σουτ! Θα φας στον ουρανό!

[...]

- Φως ζητάνε τα χαϊβάνια

κ' οι ραγιάδες απ' τα ουράνια,

μα θεοί κι οξαποδώ

κει δεν είναι παρά δω.

Αν το δίκιο θες, καλέ μου,

με το δίκιο του πολέμου

θα το βρεις. Οπού ποθεί

λευτεριά, παίρνει σπαθί.

Μη χτυπάς τον αδελφό σου –

τον αφέντη τον κουφό σου!

Και στον ίδρο τον δικό

γίνε συ τ' αφεντικό.

.....